

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 63/18
V Lucemburku dne 8. května 2018

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-33/17
Čepelnik d.o.o. v. Michael Vavti

Generální advokát N. Wahl navrhuje, aby Soudní dvůr rozhodl, že vnitrostátní právní předpisy ukládající příjemci služeb složení jistoty za účelem zajištění pokuty, která by mohla být uložena poskytovateli služeb usazenému v jiném členském státě za porušení ustanovení vnitrostátních pracovních předpisů, jsou v rozporu s unijním právem

Takovému opatření brání směrnice o službách a každopádně by překračovalo meze toho, co je nezbytné k tomu, aby bylo vnitrostátním orgánům umožněno ověřovat a vymáhat dodržování vnitrostátních pracovních předpisů na ochranu zaměstnanců a k předcházení nekalé hospodářské soutěži a sociálnímu dumpingu.

Čepelnik je společnost s ručením omezeným, která je usazena ve Slovinsku. Michaelovi Vavtimu poskytla stavební služby v hodnotě 12 200 EUR. Práce byly formou vyslání pracovníků provedeny na domě, který vlastní M. Vavti a nachází se v Rakousku v blízkosti státní hranice se Slovinskem. M. Vavti zaplatil společnosti Čepelnik zálohu ve výši 7 000 EUR.

V roce 2016 provedla rakouská finanční policie na staveništi kontrolu a obvinila společnost Čepelnik ze dvou přestupků. Zaprvé společnost Čepelnik u dvou vyslaných pracovníků nepodala řádné oznámení o zahájení práce podle zákona novelizujícího zákon o pracovních smlouvách (AVRAG). Zadruhé společnost Čepelnik nedala k dispozici mzdové doklady čtyř vyslaných pracovníků v německém jazyce. Bezprostředně po kontrole uložila finanční policie M. Vavtimu, aby pozastavil platby, a podala k příslušnému správnímu orgánu, kterým je Bezirksmannschaft Völkermarkt (okresní správní orgán ve Völkermarktu, dále jen „BHM Völkermarkt“, Rakousko), návrh na vydání příkazu k zaplacení jistoty. Účelem této jistoty bylo zajistit případnou pokutu, která by mohla být nařízena v řízení, které mělo být proti společnosti Čepelnik zahájeno na základě závěrů kontroly. Finanční policie navrhla, aby byla jistota stanovena ve výši rovné neuhrazenému doplatku, tedy 5 200 EUR. BHM Völkermarkt nařídil, aby byla požadovaná jistota složena, a to s odůvodněním, že „na základě místa [usazení] [...] poskytovatele služeb, které se nachází ve Slovinsku, [...] lze mít za to, že stíhání a vymáhání bude velmi obtížné, ne-li nemožné“. M. Vavti jistotu složil.

Proti společnosti Čepelnik bylo zahájeno řízení ve věci údajných přestupků. Rozsudky z října 2016 byly společnosti Čepelnik uloženy pokuty ve výši 1 000 a 8 000 EUR, neboť se údajně dopustila porušení AVRAG.

Po dokončení prací společnost Čepelnik vyfakturovala M. Vavtimu doplatek 5 000 EUR. M. Vavti platbu odmítl s tvrzením, že v souladu se správním rozhodnutím BHM Völkermarkt již neuhrazený doplatek zaplatil tomuto orgánu. Společnost Čepelnik následně podala návrh na zahájení řízení proti M. Vavtimu s cílem vymoci neuhrazený doplatek.

Směrnice o službách¹ zejména stanoví, že členské státy respektují právo poskytovatelů poskytovat služby v jiném členském státě, než je stát, v němž jsou usazeni. Členské státy navíc nesmí na příjemce klást požadavky, jež omezují využívání služby poskytované poskytovatelem. Uvedenou směrnicí není dotčeno vnitrostátní pracovní právo, jež je v souladu s unijním právem.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

Za těchto okolností se Bezirksgericht Bleiburg / Okrajno sodišče Pliberk (okresní soud v Bleiburgu, Rakousko) Soudního dvora táže, zda unijní právo členskému státu zakazuje nařídit osobě, která v tomto členském státě zadala provedení práce, aby pozastavila platby a složila jistotu ve výši neuhrazené částky, pokud toto pozastavení plateb a složení jistoty slouží pouze k zajištění možné pokuty, která by mohla být až následně uložena v samostatném řízení vedeném proti poskytovateli služby usazenému v jiném členském státě.

Ve svém dnes předneseném stanovisku má generální advokát zaprvé za to, že v projednávané věci je směrnice o službách použitelná. Vzhledem k tomu, že zákonem stanoveným cílem uvedeného opatření je spíše zajistit ve prospěch státního rozpočtu vymáhání sankcí, které by veřejné orgány mohly v budoucnosti uvalit na poskytovatele služeb, a dané opatření se ukládá nikoli vůči subjektu, který se údajného porušení předpisů dopustil, ale vůči jeho smluvnímu partnerovi, nelze mít za to, že spadá do výjimky pro „pracovní právo“ stanovené ve směrnici o službách. Generální advokát následně podotýká, že takové opatření je bez ohledu na to, zda je či není diskriminační, již ze své podstaty schopno na jedné straně odrazovat rakouské zákazníky od využívání služeb poskytovatelů usazených v zahraničí a na straně druhé odrazovat poskytovatele usazené v jiných členských státech od dočasného nabízení jejich služeb v Rakousku. Uvedené opatření tudíž zakládá omezení, které směrnice o službách v zásadě zakazuje. Následně generální advokát zkoumá, zda lze takové opatření odůvodnit, a konstatuje, že vnitrostátní opatření, která omezují práva *poskytovatelů služeb*, mohou být odůvodněna pouze za určitých podmínek stanovených v téže směrnici. Vnitrostátní opatření, která omezují práva *příjemců služeb*, však v zásadě odůvodnit nelze.

Ze všech těchto důvodů dochází generální advokát k závěru, že takové opatření je se směrnicí o službách neslučitelné.

Tento závěr by se nijak nelišil, i kdyby měl Soudní dvůr zkoumat slučitelnost takového opatření s článkem 56 SFEU, týkajícím se volného pohybu služeb.

Omezení volného pohybu služeb totiž může být připuštěno pouze tehdy, jestliže sleduje legitimní cíl slučitelný se Smlouvami a je odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu, a pokud tomu tak je, musí být způsobilé zaručit uskutečnění sledovaného cíle a nesmí překračovat meze toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.

Podle generálního advokáta cíl toho, že je vnitrostátním orgánům umožněno ověřovat a vymáhat dodržování vnitrostátních pracovních předpisů na ochranu zaměstnanců a k předcházení nekalé hospodářské soutěži a sociálnímu dumpingu (což je odůvodnění, které použila rakouská vláda), představuje *naléhavý důvod* obecného zájmu, jenž může odůvodnit omezení volného pohybu služeb. Lze však pochybovat o tom, zda sporné opatření *skutečně* a *soudržným způsobem* prosazuje tento cíl. Je toho názoru, že sporné opatření každopádně není přiměřené, neboť *překračuje* meze toho, co je pro dosažení uvedeného cíle nezbytné.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki 📞 (+352) 4303 5499